

Silence

Dymytry

Bylo to v létě když v parku se potkali,
jasný jim bylo to hned,
že je to láska kterou dávno hledali,
co trvá víc než tisíc let

jdou
a v dáli se ztrácí,
nikdy už nezmění směr
jdou
a ticho se vrací
mávnutím holubích per

jdou jdou se ztrácí,
jdou jdou co bude dál?
jdou jdou se ztrácí,
jdou jdou ticho je král!

jdou jdou se ztrácí...

po chvílce štěstí náhle s hrůzou poznali
pádem že končí se let,
že každá láska stejně skončí v prdeli
nakonec změní se v led,
jdou
a v dáli se ztrácí...

a je tu nekonečná beznaděj
nic nezmění ač se vzpíraj,
už jiný rozehřešení neviděj,
než ukončit ten svůj posranej...
jdou
a v dáli se ztrácí...